

Пантыфікат папы Францішка разглядаецца, у першую чаргу, праз прызму міласэрнасці. У сваім навучанні і паслуге Святы Айцец прагне зрабіць усё, каб змяніць гэты свет, каб ён спазнаў Божую міласэрнасць. Абвяшчаючы Год міласэрнасці, Папа хацеў, каб не было вайны і тэрарызму, каб бедныя людзі мелі магчымасць весці годнае жыццё, каб праз міласэрнасць чалавек пазнаў добрага Бога, які кожнага бласлаўляе ў яго жыцці. Адзін з нямецкіх кардыналаў на распачацце Года міласэрнасці сказаў: "Мы павінны казаць пра Бога па-новаму. Пра Бога, які прымае, слухае, бачыць пакуты чалавека, спадарожнічае нам. Я лічу, што такі Бог мае ў сабе штосьці новае, што прыцягвае сучаснага чалавека. Гэта скандал, што многія людзі з па-за Касцёла ўспрымаюць яго як неміласэрны. Касцёл павінен змяніць гэта. Ён павінен стаць, як кажа Папа, Касцёлам з адчыненымі дзвярамі і вокнамі, Касцёлам, які выходзіць на перыферыю, а не з'яўляецца замкнутай крэпасцю".

Многія міласэрнасці перамяніць шырокую панараму трагедыі сучаснага свету, перамяніць сэрца кожнага чалавека. Касцёл становіцца асаблівым месцам абвяшчэння праўды Божай міласэрнасці. Варта ў чарговы раз прыгадаць заповіт Хрыста Міласэрнага, перададзены праз святую сястру Фаустыну: "Я даю табе тры спосабы здзяйснення міласэрнасці адносна бліжняга: першы – учынак, другі – слова, трэці – малітва; у трох гэтых ступенях заключаецца паўната міласэрнасці, якая з'яўляецца неабвержным доказам любові да Мяне" (Дз. 742).

†

Сустрэкаючы ў сваім жыцці міласэрнага Езуса, чалавек становіцца міласэрным, а сваімі ўчынкамі, навучаннем і адначасова малітвай ён можа многае ўчыніць у сённяшнім свеце. "Шчаслівыя міласэрныя, бо яны спазнаюць міласэрнасць" (Мц 5, 7). На кожнага з нас ускладзена вялікая задача. Сёння вельмі патрэбны апосталы міласэрнасці, жывое сведчанне веры. Свет патрабуе ўчынкаў міласэрнасці, патрабуе малітвы аб міласэрнасці. Нельга заняцца ніводнага з гэтых вымярэнняў апостальства, і тады супольная справа міласэрнасці прынясе плён. Перажываючы свята міласэрнасці, мы просім, каб людское сэрца перамянілася, а Касцёл, адчыняючы свае брамы і вокны, стаў цэнтрам культу

Касцёл Міласэрнасці

Аўтар: кс. Павел Салабуда
03.04.2016 01:00

Божай міласэрнасці.

Міласэрнасць з'яўляецца фундаментам Касцёла. Кожны з нас належыць да Хрыстовага Касцёла і павінен будаваць жыццё на гэтым фундаменце. Касцёл Міласэрнасці з'яўляецца адзіным ратункам для чалавека і свету.